

(<https://zene-domovinski-rat.hr/>)

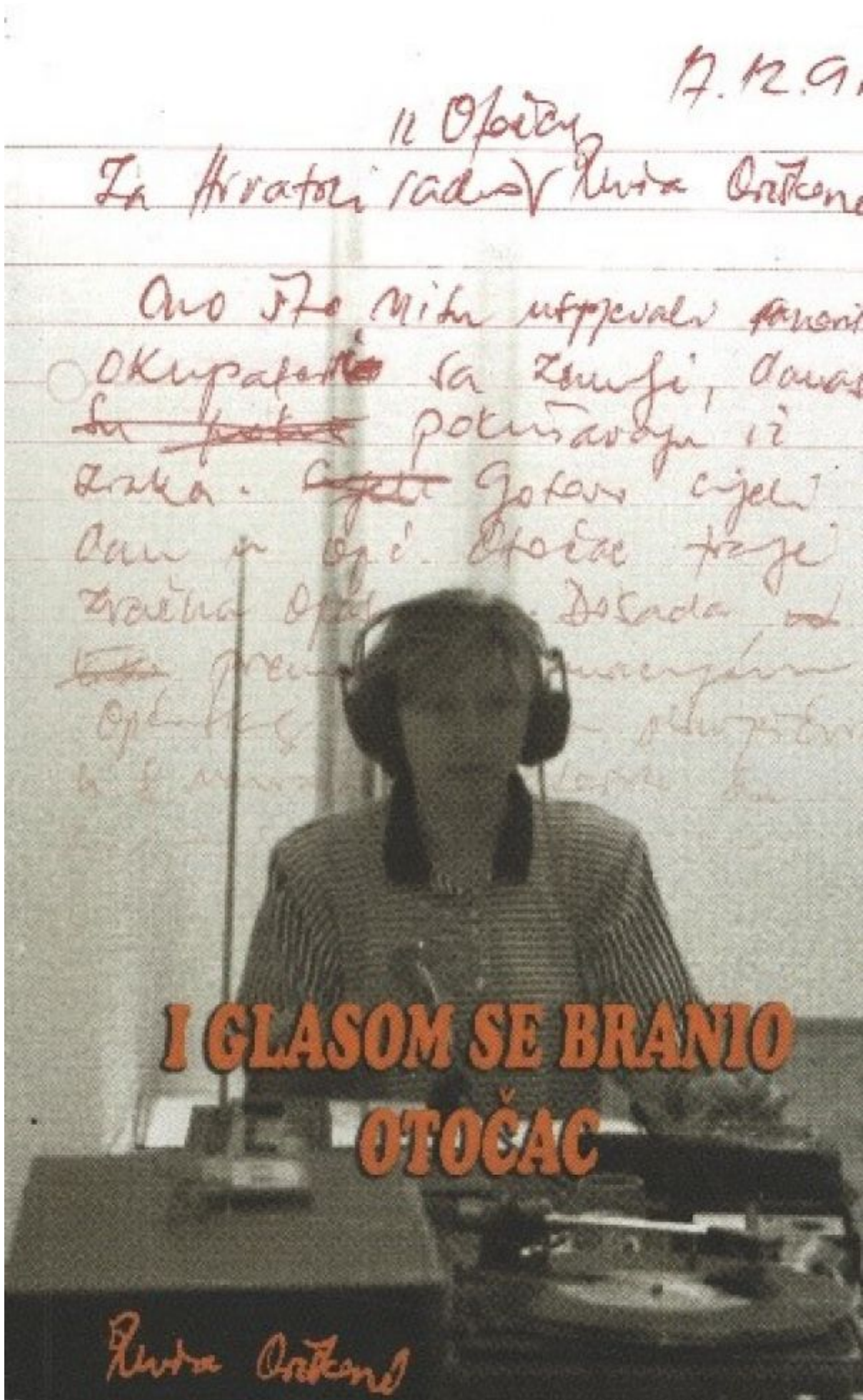

Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije (<https://zene-domovinski-rat.hr/>)

> [Intervjui](https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/) > INTERVJU: Ruža Orešković

INTERVJU: RUŽA OREŠKOVIĆ

(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/ruza-oreskovic.jpg>)

INTERVJU : Ruža Orešković, majka, ratna novinarka, braniteljica i glavna urednica radio Otočca, povodom tri desetljeća iza Domovinskog rata

- Ovom istinitom životnom pričom, jedne od rijetkih ratnih novinarki u Domovinskom ratu ,želim otvoriti medijski prostor za brojne neispričane životne istine o hrabrim ženama , o kojima se danas nažalost, ne zna puno izvan granica lokalne zajednice, a upravo su one važan dio pobjede u Domovinskom ratu.

Mlada majka dvogodišnjeg djeteta, novinarka, Ruža Orešković iz Otočca, već početkom 1991.osjetila je u zraku neko čudno, neobično, uznemireno ponašanje dojučerašnjih „prijatelja“ srpske nacionalnosti, koje nije slutilo na dobro. Unatoč brojnih dramatičnih događaja i terorističkih aktivnosti u Općini Otočac, kao što su: proglašenje SAO Krajine, naoružavanje lokalnih Srba, postavljanje barikada na magistralnoj prometnici, brojnih prijatelji Hrvatskom stanovništvu...Vi, kao novinarka i glavna urednica Radio Otočca,

bez sekunde razmišljanja, odlučujete ostati na ratnom području ne promišljate otići u neko sigurnije - zaštićeno područje. Što je presudilo u Vama o toj važnoj životnoj odluci i kako je tada reagirao Vaš suprug i obitelj?

Nađete se na radnom mjestu koje volite, na pragu životnog i profesionalnog puta, u gradu gdje stvarate život... Nadate se preseljenju u tek izgrađenu kuću i kako onda planirati odlazak? O takvoj opciji nitko od nas nije razmišljao, iako je bilo i dobronamjernih sugestija pojedinaca koji su odlučili otići iz grada. Jedino logično bilo je ostati i raditi ... činjenica je da nije bilo puno razmišljanja o dalekoj budućnosti, već o onom što neposredno slijedi.

Gradske vlasti pripremale su se za obranu, osnivale su se oružane postrojbe policije a građani organiziraju noćne straže kako bi štitili sela ... One uobičajene dnevne lokalne informacije , zamijenile su vijesti o krađi autobusa, o provokacijama i barikadama na prometnicama koje postaju sve učestalije, ali život je, naizgled, tekao redovno. Tvornice su radile, pekari razvozili kruh, električari popravljali vodove... a onda, u srpnju te 1991., prve žrtve – ubojstva policajaca na prilaznim cestama Otočcu, prve granate...

-Uslijedio je rat. Odjednom ne svojom voljom, postaješ ratni novinar, čovjek, kojemu iza svakog stabla, kuće ili grma prijete neprijateljski metak. Postaješ drugi čovjek, čovjek svjestan svoje odgovornosti. Tvoje oružje u obrani Hrvatske je tvoj glas i vijest sa bojišnice,a tvoja dužnost je obavijestiti lokalno stanovništvo o agresorskim neprijateljskim aktivnostima. Jeste li tada kao mlada novinarka, uopće bila svjesni svoje važne ratne uloge? Vaš glas i informacija, bili su veza sa Hrvatskom i svijetom! Jeste li i kada, možda osjetila strah, s obzirom da je tada bilo i puno domaćih izdajnika i petokolonaša?

Čovjek reagira instinktivno, padaju prve granate - treba obavijestiti što se događa... građani moraju u skloništa. Situacija je postala ozbiljna. U sjećanju mi je urezan datum 24. kolovoza 1991. kada me u poslijepodnevnim satima naziva tadašnji načelnik Općine: radna je obaveza, odazvati se odmah! Od granata je smrtno stradala trudnica na gradskom trgu, gori toranj crkve Presvetog Trojstva u centru grada... Grlim sina i predajem ga bak, jer, tko zna što slijedi...? Tada novinarski posao dobiva novu dimenziju. Zgrada u kojoj je djelovao Krizni štab, u kojoj je bilo sklonište, u hodniku i s nužnom opremom radio stanica, postaje moj novi dom.

Važno je obavijestiti sugrađane o zračnoj uzbuni, dati informaciju ljudima u skloništima, ali i braniteljima u rovovima, na prvoj crti, koja je ponegdje, zračne linije manja od jednog kilometra. Međutim, jednako je važno, informaciju o svemu što se događa u našoj sredini, gradu Otočcu, Gackoj, poslati dalje ... Hrvatski

radio bio je jedina i prava veza sa svijetom! Tako je krenulo.

Lokalni radio u počecima funkcionira tako da snimimo vijesti, a kolege tehničari nose snimke i emitiraju ih sa sigurne lokacije izvan grada, sve dok nismo pronašli jednostavniji model emitiranja programa uživo.

Strah? Reakcije su različite – uglavnom često sam automobilom vozila (obilazno) sa otvorenim prozorskim staklima kako bi čula granatiranje. Jednom prilikom prozorska stakla se rasipaju, baš prilikom mog izlaska... vratim se i sjednem, vozim dok traje zračna opasnost... Bilo je situacija kada su ruke drhtale za okrenuti broj Hrvatskog radija, ali glas nikada nije iznevjerio. Nije se pisalo u redakciji, već ovisno o prilikama. Javljala sam se u Kroniku dana – od susjede koja je imala telefon, iz garaže sa uređaja kojeg su mi u automobil instalirali iz Kriznog štaba ... iz zgrade škole u Čoviću kad se nije moglo proći do grada jer je trajalo oslobađanje vojarne... često su podaci bili „našvrljani“ rukom i izravna javljanja. Jedino je bilo važno – poslati vijest što prije.

- U ratu se život doslovno promijeni, postaješ druga osoba, zaboravljaš na sve svoje potrebe, zaboravljaš na svoje osjećaje, ne osjećaš potrebu za jelom i pićem, ne osjećaš bol a mikrofoni i snimači HRT-a postaju dio Tebe. Svjedočiš zločinu oko sebe a često si nemoćna pomoći ranjenom branitelju i civilu. Koji Vam je bio najteži novinarski događaj, kada ste se našli u ulozi čovjeka, majke, humanitarke i domoljupke, a ruke su Vam bile kao „svezane“ ?

- Da, život je postao drugačiji – stvari koje su nam bile jako važne, apsolutno su zaboravljene. Važno je postalo ono što se događa toga dana. Zanimljivo je kako se mijenjaju ljudske potrebe – ne osjećate je li vam vruće ili hladno.. Znam da smo se godinama kasnije šalili jesam li jednom na posao došla u trenirci ili pidžami...

Spominjem jedan, od posebno dragih i ohrabrujućih trenutaka, kada sam došla na teren snimiti razgovor sa braniteljima i vidjelaškolskog kolegu, koji je napustio dotadašnji dobar posao u JNA i došao braniti svoj grad...

Ili tužna slika - jednom sam došla snimitioca i15 godišnju kćerku iz zaseoka Čorci u Vrhovinama koji supreko brda uspjeli pobjeći i spasiti živu glavu (poznata je tragična sudbina ljudi čiji su posmrtni ostaci nađeni10 godina kasnije).Ništa nisam snimila ,zajedno smo plakali...

Sjećam se situacijeu kojoj sam čula za poginule branitelje... ali vijest je morala pričekati...

Posebno jebilo teško objaviti da odlukom Kriznog štaba djecaOtočcanapuštaju grad, kako bi pohađali školsku godinu u obližnjim primorskim mjestima. To ovdje nije bilo moguće, pa organizirano odlaze sa svojim učiteljima, bez roditelja...Naravno,nismo smjeli objavititočno vrijeme i mjesto njihova okupljanja, jer bi to bio podatak neprijatelju za granatiranje... Sretno su otputovali a sa njima i mladići koji su uspjeli pobjeći iz kasarne JNA...Sve jeuspješno završilo!

- Vi ste i dalje čelni čovjek Radio Otočca, novinarka, glavna urednica i direktorica. Danas se

susrećete na obljetnicama sa roditeljima, majkama, sestrama i zaručnicama poginulih branitelja, mladićima koje ste dobro poznavali. Kakvi su ti susreti o čemu razgovarate s obzirom da ste Vi živi svjedok brojnih ratnih tragedija !?

- Ima tu nekih nevidljivih bliskosti. U ljudskom životu puno je vremena prošlo. Majke nikada nisu skinule crninu a mnogih već i nema među nama. Djeca, koja su ostala bez roditelja danas su već majke ili očevi, supruge, koje su se borile sa životnim nedaćama i odgojem a bile i ratnice, djece danas su starice... Pričamo o današnjim temama, svakodnevnici i planovima...

Radila sam emisiju „Naše devedesete“ sa sudionicima Domovinskog rata, ne samo sabraniteljima već i onima koji su organizirali život u ratnim uvjetima, u tvornicama, školama, vatrogascima, radnicima HEP-a... mnogi su neradopristajali razgovor. To je bilo vrijeme hrabrosti, domoljubnog zanosa, odgovornosti... ali mnogi su ga potisnuli u unutrašnjost bića.

-Da li ste danas, tri desetljeća iza Domovinskog rata, zadovoljan čovjek i novinarka , kako se osjećate kada na terenu sretnete gladnog i od društva zaboravljenog branitelja, kada u svom novinarskom izvješću morate reći da je neki branitelj u svom očaju počinio suicid? Ružo, dali je to ONO što smo očekivali nakon rata, zašto su samo djelomično ispunjena očekivanja i nas novinara, aktivnih sudionika povijesnog stvaranja Hrvatske.

Hmm.. nije jednostavno odgovoriti. Oni koji su svojim ljudskim porivom prvi krenuli u obranu svog doma i domovine, nekako mislim nisu se gurali „u kadar“, nisu tražili povlastice, ostali su tihi u vlastitoj životnoj borbi. Oni vještiji i rekla bih, koji tada nisu bili u prvim redovima , iskoristili su sve što je država ponudila .

Mislim, važno je ne imati očekivanja... oni pojmovi pravo i pravda – zaista su jako udaljeni . Pokazuje to i ovo naše vrijeme. Jedino mi se čini – bilo je lakše i ljepše raditi u godinama nakon Domovinskog rata, s više poleta i slobode nego danas..

- Vaša knjiga „I GLASOM SE BRANIO OTOČAC“ zapravo je posebno književno stvaralaštvo, do sada nikada zabilježeno u svjetskoj književnosti, zbirka svih radijskih izvješća da datumom i vremenom, koja ste slali telefonom u dopisništvo Hrvatskog radija. To je zapravo ratni dnevnik, dokument, sa svim ratnim događajima, stradanjima i braniteljima koji su ranjeni u akcijama oslobađanja ili koji su nažalost poginuli u obrani i oslobađanju Domovine. Vi ste važan svjedok povijesti, hrabra žena, majka i novinarka koja je ostala u rodnom Otočcu, braneći dom i Domovinu reportažama i istinom! Dali imate status dragovoljke - braniteljice i koja ste sve dobili priznanja za svoj doprinos.

Dobila sam Spomenicu Domovinskog rata te medalje Bljesak i Oluja, ali, nažalost nisam ostvarila nikakav status branitelja.

Meni ostaje osobni ponos što sam bila jedan mali kotačić povijesnog vremena moga grada. Knjiga je uz pomoć prijatelja i Katedre Čakavskog sabora pokrajine Gacke ugledala svjetlo dana o dvadesetoj obljetnici Domovinskog rata. Posvetila sam ju sinovima Gacke , onima koji su srcem branili ovaj kutak domovine.

Nadam se da će ostati uspomena mojim sinovima generacijama koje dolaze...

Napisala Dubravka Vukoja, 12.10.2022.

Tekst je dio novinarskog projekta RATNE NOVINARKE financiranog iz programa poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

Datum objave: 12. 10. 2022.

Prethodni

◀ INTERVJU: Verica Mađer (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/udruga/intervju-verica-mader>)

Sljedeći

INTERVJU: Mirjana Hrpka ▶ (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/udruga/intervju-mirjana-hrpka>)

↶ Intervjui - Sve (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)

Udruga žena u Domovinskom ratu Bjelovarsko-bilogorske županije

Adresa: **Ul. Tomaša G. Masaryka 8, 43000 Bjelovar**

OIB: **31202783252**

Žiro račun: **HR1524020061100688149**

Kontakt: **+385 91 578 6118**

E-mail: **info@zene-domovinski-rat.hr**

Kontaktirajte nas

> Domovinski rat (<https://zene-domovinski-rat.hr/domovinski-rat/>)

- > **Obljetnice** (<https://zene-domovinski-rat.hr/obljetnice/>)
- > **Domoljubni zapisi** (<https://zene-domovinski-rat.hr/domoljubni-zapisi/>)
  - > **Aktualnosti** (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/>)
  - > **Intervjui** (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)
  - > **Kolumne** (<https://zene-domovinski-rat.hr/kolumne/>)
    - > **Vjera** (<https://zene-domovinski-rat.hr/vjera/>)
    - > **Zdravlje** (<https://zene-domovinski-rat.hr/zdravlje/>)
- > **Kontaktirajte nas** (<https://zene-domovinski-rat.hr/kontakt-informacije/>)
  - > **Pitanja** (<https://zene-domovinski-rat.hr/cesta-pitanja/>)
- > **O Udruzi** (<https://zene-domovinski-rat.hr/udruga-braniteljica-bbz/>)
- > **Partneri udruge** (<https://zene-domovinski-rat.hr/partneri-udruge/>)
- > **Impressum** (<https://zene-domovinski-rat.hr/impressum/>)

Posljednje novosti

Osuđujemo dolazak srpskih folk zvijezda u ratom razoreni Bjelovar

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/osudujemo-dolazak-srpskih-folk-zvijezda-u-ratom-razoreni-bjelovar>)

25. 11. 2022.

Tradicionalna proslava svetog Huberta u Bjelovarsko- bilogorskoj biskupiji

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/tradicionalna-proslava-svetog-huberta-u-bjelovarsko-bilogorskoj-biskupiji>)

04. 11. 2022.

Bespovratne potpore za seoski turizam

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/bespovratne-potpore-za-seoski-turizam>)

30. 09. 2022.

2022 Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije - Sva prava pridržana
PIXELIO (<https://pixelio.hr/>) | Izrada web stranica (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/izrada-web-stranica>) |
Grafički dizajn (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/graficki-dizajn>) | Internet marketing (SEO)
(<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/internet-marketing>)

